

C++ referencia

Izsó Tamás

2017. február 17.

1. Bevezetés

A C++ nyelvben nagyon sok félreértés van a referenciával kapcsolatban. A Legyakoribb hibák:

- Sokan összetévesztik a pointerrel.
- Keveset alkalmazzák a programokban.

A második pontban történt elmozdulás, ebben a cikkben én inkább az első ponttal foglalkoznék.

2. Referencia a c++-ban

Referencia

A referencia egy létező objektum alternatív neve.

- Definiálásánál meg kell adni azt az objektumot is, amelyet alternatív névvel látunk el. Későbbiek során az alternatív nevet nem ruházhatjuk másra.
- Kifejezésekben úgy viselkedik mint amelyik objektumnak a *keresztnevét* viseli.

A második pontban direkt kerültem, azt a kifejezést, hogy *akire hivatkozik*, mivel az új névvel is ellátott objektum elérésénél nem mindig van indirekció.

A tankönyvekben a következő egyszerű mintapéldával szokták a referencia felhasználását szemléltetni.


```
void swap(int* a, int* b) {
    int temp = *a;
    *a = *b;
    *b = temp;
}

int foo() {
    int a=2;
    int b=6;
    swap(&a,&b);
    .....
}
```



```
void swap(int& a, int& b) {
    int temp = a;
    a = b;
    b = temp;
}

int foo() {
    int a=2;
    int b=6;
    swap(a,b);
    .....
}
```


Az első oszlopban pointer segítségével vesszük át a paramétereket, mivel a megváltoztatott értékeket vissza is szeretnénk kapni. Ez a módszer egyaránt alkalmazható a C és a C++ nyelvben is. A második példában pedig a C++-ban bevezetett referencia segítségével oldjuk meg a paraméter átadását. De vajon miért kellett Bjarne Stroustrup-nak egy új nyelvi elemet bevezetni? Netán azért, hogy pár rosszul képzett programozó, aki hadilábon áll a pointer jelöléssel, elkerülje a számára nehéz részeket?

Egy új nyelvi elem bevezetése hátrányokkal is járhat. Egyrészt a C programozó megszokta, hogyha a skalár függvényparaméter előtt nem szerepel a címoperátor, akkor az átadott paramétert a függvény nem tudja megváltoztatni. Másrészt az & szimbólum egyrészt címképző operátor, másrészt a referencia jelölésére is felhasználjuk, így esetleg aki először találkozik vele, az összekeverheti a két fogalmat.

A C++-ban nem csak a függvényeket, de az operátorokat is felül lehet definiálni. Tegyük fel, hogy van egy `class Date {...}`; nevű osztályunk, és az inkrementál operátort úgy szeretnénk átdefiniálni, hogy a következő napra állítsa a dátumot. Mivel az operátorfüggvény megváltoztatja a paraméter értékét, ezért a paraméter címét kellene átadni.

```
 void operator++( Date* data ) 
    date->day++;
    // if( date->day > aktuális hónap napjai )
    ...
}



int foo() {
    Day ma(2017,02,17);

    ++&ma; 
    .....
}
```

A `++&ma` hibás, hiszen a `&ma` egy cím, és nem az objektum, hanem a objektum címe fog megváltozni. Egyébként már a `void operator++( Date* today )` definícióval is baj van, mivel a pointer viselkedését nem változtathatjuk meg. Referencia esetében ez az eset nem fordul elő, mivel nem kell használni a címképző operátort.

```
 Jó tudni a referenciáról

int foo() {
    int a = 2;
    int& ra = a;
    cout << ra << endl; // eredmény 2
    ra = 10;
    cout << a << endl; // eredmény 10

    int& harom=3; 
    const int& negy = 4; 
}
```


Amíg az `int& harom=3` hibás, mivel a jobb oldalon nem balérték szerepel, addig a `const int& negy=4` helyes. Az utóbbi esetben létrejön egy temporális név nélküli egész változó, aminek az alternatív neve `negy` lesz. Ezt nagyon fontos szemelőt tartani függvényeknél a temporális értékek átadásakor.

Temporális paraméter átvétele referenciával

```
class Rational {
    int numerator;
    int denominator;
public:
    Rational(int n, int d=1) : numerator(n), denominator(d) {}
    ...
};

Rational add_1(Rational& a, Rational& b) {...}
Rational add_2(const Rational& a, const Rational& b) {...}

void foo() {
    Rational a(2,5);
    Rational b(7,13);
    Rational c;
    c = add_1(a,b);
    c = add_2(a,b);

    c = add_1(4,b); 
    c = add_2(4,b); 
}
```

A `c = add_1(4,b)` hibás mert a paraméter nem konstans referencia, ellenben a `c = add_2(4,b)` helyes. Habár a fordító nem talál olyan `add_2` nevű függvényt, amelynek az egyik paramétere egész, a másik `Rational`, de a 4-et a `Rational` egyparáméteres konstruktorával át tudja alakítani, létrehoz egy temporális objektumot, amit már a konstans referencia fogadni tud. (Szerencsére semmi újat nem kellett megtanulnunk az előző példához képest, csak az ott megszerzett tudásunkat kellett alkalmazni.)

3. Tömb

Tömbök

A tömbökkel csak két műveletet tudunk végezni:

1. megállapíthatjuk a `sizeof` operátorral a méretét
2. lekérdezhethetjük az első elemének a címét

Kifejezésben a tömb neve a tömb első elemének a címét adja vissza. Ennek a típusa azonos a tömb egy elemére mutató pointer típusával.

A C nyelvben csak egydimenziós tömbök vannak, de a tömb elemei lehetnek tömbök.


```
double array[50];
double* pa;
pa=array;
```

Ha a tömb neve a függvényhívásánál a paraméterlistában szerepel `sum(array,50)`, akkor a fentiek értelmében a tömb első elemének a címét fogja a függvény megkapni. Ezért a függvényeknél a következő definíciók azonosak.

Tömb(?) paraméter

```
int sum(int* t, int n);
int sum(int t[], int n);
int sum(int t[100], int n);
```

Általánosan úgy fogalmazhatnánk, hogyha a tömb bármely elemének a címét és az előtte és utána lévő elemek darabszámát átadjuk¹, akkor a pointer aritmetika segítségével bejárhatjuk az össze elemet². A fenti függvénydeklarációkban az első deklaráció fejezi ki a tömb átadásának a szemantikáját a többi jelölés csak syntactic sugar https://en.wikipedia.org/wiki/Syntactic_sugar. A syntactic sugar a nyelv oktatásában nehézségeket vet fel.

Tömb(?) paraméter

```
int sum1(int* t, int n);
int sum2(int t[], int n); ?
int sum3(int t[100], int n); ?
int foo() {
    char* s1 = "alma";
    char s2[] = "alma";
    char s3[100] = "alma";

    char s4[];
    int t1[] = { 1,2,3 };
    int* t2 = t1;

    int t3[] = t1;
}
```

Kérdések amelyeket meg kell válaszolnunk:

1. Ha `sum2(int t[], int n)` deklarációban az `int t[]` azonos jelentésű minta az `int* t`, akkor máshol is használhatom ezt a pointerok jelölésére (például `int t3[] = t1`) ?
2. Amint azt az előbb láttuk az `int t[]` egy pointer, akkor a `char s2[] = "alma"` definíció azonos-e a `char* s1 = "alma"` definícióval, és ugyanakkor miért hibás a `int t3[] = t1` ?
3. Ha a `char s2[] = "alma"`-nál és a `sum2(int t[], int n)`-nél nem kellett a tömb méretét megadni, akkor definiálhatók méret nélküli tömbök is (például `char s4[]`) ?
4. Ha `int sum3(int t[100], int n)` deklarációban megadtuk a tömb méretét, akkor ez a függvény csak száz elemű tömböt képes átvenni?

A kérdések megválaszolását az olvasóra bízom 😊.

¹Természetesen az első elemet és a tömb méretét szoktuk átadni

²Kihasználjuk, hogy az elemek a memóriában címfolytonosan helyezkednek el.

4. Referencia tömbökre

Tömb(?) paraméter

```
int meret(int t[] ){
    cout << sizeof(t) << endl;
}

int foo() {
    int t[100];
    cout << sizeof(t) / sizeof(int) << endl;
    meret(t);
}
```

A tömb jelentésének megadása alapján a foo függvényben a `sizeof(t)` a tömb tényleges méretét adja vissza, és ha azt elosztjuk egy elem méretével, akkor a tömb elemeinek számát, jelen esetben 100-at fogunk kapni. Ugyanakkor mivel kifejezésben a tömb neve a tömb első elemére mutató pointerre konvertálódik, ezért a `meret()` függvény a pointer méretét írja ki. Mi van ha a tömböt referenciaként vesszük át?

Tömb átvétele referenciával

```
void rfoo(int (&t)[100]) {
    cout << sizeof(t) / sizeof(int) << endl;
}

int main() {
    int a[100];
    int b[100];
    int c[101];

    rfoo(a);      😊
    rfoo(b);      😊
    rfoo(c);      💣
    ...
}
```

Az `rfoo(int (&t)[100])` függvény egy 100 elemű tömböt referenciaként vesz át. A referenciánál elmondtuk, hogy kifejezésekben a referencia hasonlóképpen viselkedik, mint az eredeti objektum. Ezért az `rfoo()` függvényben a `sizeof(t)` operator a tömb tényleges méretét adja vissza, ebből kifolyólag a program az outputra a tömb elemeinek a számát fogja kiírni. Ugyanakkor a `rfoo(c)` függvényhívás szintaktikailag hibás, mert referenciaként csak azonos típusú adatokat vehetünk át. C++-ban ezt az akadályt azonban könnyen áthidalhatjuk.


```
template <int N>
void rfoo(int (&t)[N]) {
    cout << N << endl;
}
```

Ezért nem szabad a referenciát a pointerrel összetéveszteni!